

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det var ærgerligt, at fru Sandy Brinck ikke nåede at kommentere det om de grønne afgifter, og om hun kunne give en garanti for, at de ikke kommer til at stige. Det ville nok have været interessant for børnefamilierne, for når vi snakker om børnefamiliernes forhold og skat, er det, der betyder noget for børnefamilierne, hvilket økonomisk råderum de har.

Hvis fru Sandy Brinck havde hørt nøje efter i de udmeldinger, jeg kom med i forbindelse med forslaget om at give mulighed for fradrag for en ung i huset, en hushjælp, eller hvad man nu kalder det, så sagde jeg i den forbindelse, at jeg ville bede skatteministeren om at lave en beregning af, hvad det måtte koste.

Når jeg er lidt optaget af den idé, er det, fordi de velstillede familier i dag jo har økonomien til det, men det er straks vanskeligere for den almindelige børnefamilie at få økonomien til at slå til. Derfor synes jeg, at vi skulle se på, om vi ikke kunne have samme ansættelsesforhold for f.eks. en hushjælp, som vi har på det øvrige arbejdsmarked.

Jeg er stærk tilhænger af pasningsgarantien, og jeg synes, det er helt rigtigt af kommunerne rundt omkring at indføre pasningsgaranti. Der mangler endnu 21 kommuner. Jeg har jo også noteret mig, at tidligere syntes Socialdemokratiet, at kommunerne skulle afgøre, om de ville indføre børnepasningsgaranti. Til gengæld fik de så også mulighed for at hæve betalingen. Men den aftale, som Socialdemokratiet indgik for bare 3 år siden, flygter man nu langt, langt væk fra.

Pia Kristensen (DF):

Jeg kunne forstå, at socialministeren var forvirret over, at vi er nogle folketingsmedlemmer, der er forvirrede over det udspil, ministeren er kommet med. Jeg synes, der er god grund til at være forvirret.

Når man i Jyllands-Posten ser en overskrift, der hedder: »Minister: Bedre vilkår for børnefamilierne«, hvor der i artiklen kommer fire helt konkrete temaer til at forbedre forholdene for børnefamilierne, så tager borgerne ude i det ganske land det for gode varer. Når en minister udtaler sig, så forventer borgerne, at der bliver handlet efter det, der står i avisen. Jeg synes, der er grund til at blive forvirret.

Jeg kan da godt se nu, at socialministeren siger, at der er et udvalgsarbejde, som skal sættes i

gang, og så vil man komme med et samlet udspil. I Dansk Folkeparti synes vi stadig væk, at det burde have ventet, indtil man havde fundet ud af, hvordan man forbedrer forholdene for børnefamilierne.

Kl. 12.45

Det glæder mig, at man vil kigge på, hvordan man kan forbedre forholdene også for de enlige forsørgere, men jeg synes, som socialministeren kom ind på, at et udrykningshold, som skulle køre ud i tilfælde af et barns sygdom, så moderen eller faderen kunne passe sit arbejde, er et meget billigt bud at komme med til de enlige forsørgere. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad man egentlig sidder og arbejder med af flere forslag til, hvordan man kan forbedre forholdene for netop de enlige forsørgere.

Socialministeren (Henriette Kjær):

For at forvirre debatten vil jeg sige, at jeg ikke var forvirret, men undrende over forvirringen.

Jyllands-Posten lavede jo en helt korrekt fremstilling af de ideer, jeg var kommet med. Der stod helt klart i Jyllands-Posten, at det var et idékatalog. Det er så der, jeg mener, at der kan den kvikke læser, og det mener jeg at langt de fleste er, godt skelne mellem, hvad der er løfter, og hvad der er oplæg til debat. Så jeg er såmænd ikke så nervøs for, at ret manges opfattelse skulle kunne kløjes i, hvad det her drejer sig om.

Så er det jo en temperamentssag, om man vil sidde og putte med tingene og vente med at spille ud og offentliggøre noget overhovedet, til alle er enige og det hele er på plads, eller om man ønsker en debat af de ting, som man skal til at formulere som eventuelt konkrete forslag. Jeg synes, det er vigtigt med en debat.

Charlotte Dyremose (KF):

Vi har jo i forbindelse med forskellige debatter om børnefamilierne oplevet en venstrefløj, der f.eks. vil bestemme, hvem der skal tage orlov hvornår. Vi har også lige oplevet en venstrefløj, der vil bestemme, hvilken slags pasning man skal have af sine børn, altså at man ikke f.eks. kan få privat pasning, men at det partout skal foregå i en kommunal institution.

Derfor vil jeg godt spørge socialministeren lidt i forbindelse med nogle af de ideer, som er kommet i den sidste tid, og som der jo også skal arbejdes med i arbejdsgruppen: Selvfølgelig er der forslag, som vil koste penge, men handler det ikke også om en holdningsændring og bl.a. en fleksibilitet for børnefamilierne, så man netop